

En husarvisa

"Ystadsdramat"

En sor - ge - lig vi - sa jag kvä - der om ru - sets för -
-ban - nel - se här, _____ hur mak - ten, den on - da, fram -
- trä - der hos den som har svå - ra be - gär. _____

I Ystad det dramet utspeltes,
som jag nu omtalar för er
där mannen sin älskade maka,
i hastighet dödsskottet ger.

Från Malmö han hemkom på kvällen
och något berusad han var
fick så ett besök av sin svåger,
som avsked dock snarligen tar.

Till sängs han då tänkt sig begiva,
men ändrar sig häftigt burdus
och ropar, då hustrun avråder:
Jag herre väl är i mitt hus.

Så vredgad han tar sin revolver,
han siktar och fyrar den av
han visste väl knappt vad han gjorde
när maken han dödsskottet gav.

Men nu då han ser, att hon faller,
förtvivlan med honom får makt.
»Min Anna, min älskade Anna,
jag har dig ur livet nu bragt».

Och folk omkring platsen sig hopar,
och någon tillkallar polis,
men mannen hörs skrika och ropa,
i denna så gräsliga kris.

Till häktet han därefter fördes,
där han intill morgonen satt
och sent eller aldrig han glömmer
bort denna förskräckliga natt.

Av släktingar och av kamrater,
blott vitsord så goda han får,
men detta det hjälpte väl föga,
i fängelset kvarbliva han får.

Men stackars den oskyldige lille,
har nu varken far eller mor.
Ty modern har bäddats i graven,
och fadern i fängelset bor.

Vad var det som störtade mannen,
vad var det som hemlivet stör,
jo, brännvinets giftiga verkan,
förbannat det vare därför.